

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119200370
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119200370.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: W. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Z. XX, o zaplatenie 28.474,51 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Csp/37/2019-118 zo 04. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

V ostatných výrokoch zostáva rozsudok okresného súdu **nedotknutý**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacie konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie 378,- eur zastavil, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.750,70 eur a ročný úrok z omeškania tak ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie o zastavení konania odôvodnil čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom z dôvodu, že žalovaný vykonal čiastkovú úhradu dlžnej sumy, preto podľa § 145 ods. 2 CSP konanie na základe tohto dispozitívneho úkonu žalobcu v časti o zaplatenie 378 eur zastavil.

3. Pri právnom posúdení zvyšnej časti uplatneného nároku vychádzal okresný súd z ust. § 1 ods. 2, § 2, § 7 ods. 1, § 15, § 16, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/, ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 39, § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“) a § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Na základe vykonaného dokazovania mal nesporne preukázané, že medzi pôvodným žalobcom (L. X., a.s., ktorej obchodné meno sa od 03.07.2021 zmenilo na XXX.X., a.s.) ako veriteľom a T. P. a žalovaným ako dlžníkmi bola uzatvorená dňa 25.09.2015 zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca dlžníkom poskytol úver vo výške 30.000,- eur, pričom dlžníci porušili povinnosť splácať úver dohodnutým spôsobom. Rovnako nepovažoval za spornú výšku uhradených platieb. Keďže úverovú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, túto preskúmal z hľadiska jej obsahových náležitostí v súlade s ust. § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zistil, že v zmluve je uvedený nesprávny údaj o výške celkovej čiastky, ktorú mal žalovaný a jeho spoludlžníčka zaplatiť, a to 41.976,98 eur. Pri prepočte počtu splátok 108 a výške mesačnej splátky 390,- eur, mala

táto celková čiastka byť správne uvedená vo výške 42.120,- eur, teda v zmluve bola uvedená nižšia celková čiastka ako bola v skutočnosti. Okresný súd neprihliadol na tvrdenia žalobcu, že priemerného spotrebiteľa zaujíma predovšetkým výška úveru a suma, ktorú následne zaplatí. Žalobca ako banka, ktorá poskytovala úver a pripravovala zmluvu mal konať s odbornou starostlivosťou a uviesť podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru tak, aby zodpovedali skutočnosti. Pokiaľ išlo o tvrdenia žalovaného, že je nesprávny údaj o RPMN v dôsledku nesprávnej celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru tak s týmto tvrdením sa okresný súd nestotožnil, nakoľko podkladom pre výpočet RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a nie celková čiastka, ktorú má zaplatiť. Ďalej sa okresný súd zaoberal splnením povinnosti žalobcu ako veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ani z iných listinných dôkazov predložených žalobcom nezistil, že by si žalobca túto povinnosť splnil. Jeho tvrdenia ku skúmaniu bonity, ktoré uviedol vo vyjadrení k odporu, vyhodnotil okresný súd ako popis postupu banky pri posudzovaní návrhu zmluvy podľa Obchodných podmienok. Za všeobecné tvrdenia označil žalobcom uvádzané skutočnosti, že v prípade, ak má pochybnosti o bonite klienta, jeho schopnosti splácať, zmluvu o úvere neuzatvorí. Ďalšie tvrdenia žalobcu o tom, že skúmal bonitu žalovaného dopytom od úverového registra Sociálnej poisťovne a spoločnosti EOS KSI nemal preukázané. Na základe týchto zistení uzavrel, že žalobca konal bez akýchkoľvek údajov o príjmoch a výdavkoch, rodinnom stave dlžníkov ako spotrebiteľov ako aj bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čím hrubo porušil svoju povinnosť pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť dlžníkov splácať úver. Následne dospel k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to pre nedostatok náležitosti podľa písm. k/ - celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona pre hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 tohto zákona. Vychádzajúc z uvedeného ustálil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi len istinu úveru. Keďže splácanie výšky úveru 30.000,- eur bolo dohodnuté v splátkach v počte 108, určil, že žalovaný by mal pri takomto počte splátok mesačne platiť splátku bez úrokov a bez poplatku vo výške 277,77 eur (30.000/108) a to prvých 107 splátok a poslednú 108 splátku vo výške 278,61 eur. Pri takto ustálenej výške splátok, po prihliadnutí na to, v akej výške žalovaný poskytnutý úver už uhradil, okresný súd dospel k záveru, že k 23. 01. 2018, kedy malo dôjsť podľa žalobcu k mimoriadnemu zosplateniu úveru pre omeškanie žalovaného s úhradou splátok úveru, žalovaný nebol v omeškaní viac ako 3 mesiace, a preto neboli splnené podmienky § 53 ods. 9 OZ a žalobca nemohol žalovaného vyzvať na úhradu celého dlhu výzvou z 23.01.2018. Uvedenú výzvu posúdil ako neplatný právny úkon podľa § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Žalobe vyhovel v časti splátok, ktoré ku dňu jeho rozhodovania boli splatné a neboli žalovaným uhradené, zároveň pre omeškanie z ich úhradou žalovaným, priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok, vo zvyšnej časti žalobu ako predčasne podanú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní. Žalovaný bol v konaní úspešnejší, vznikol mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, okresný súd konštatoval, že žalovanému trovy s týmto konaním nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne v tejto časti rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a žalovanému uloží povinnosť nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100 %. Nesúhlasil so záverom okresného súdu, že úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu uvedenia nesprávnej celkovej čiastky úveru a neskúmania bonity klienta. Primárne považoval za nesprávne, ak okresný súd „prejudikoval“, že žalovaný bol z dôvodu bezúročnosti zmluvy povinný uhrádzať „priemerné“ mesačné splátky vo výške 277,77 eur namiesto v zmluve dohodnutej výške 390,- eur. Namietal, že v odôvodnení rozsudku nie je uvedené na základe akých zákonných ustanovení dospel okresný súd k takýmto právnym záverom, ktoré sú v rozpore s hmotnoprávnymi ustanoveniami ako aj procesnoprávnymi ustanoveniami upravujúcimi spotrebiteľské úvery a konanie o nich, v tejto časti považoval rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný. Ďalej žalobca namietal, že rozsudkami, kde súdy rozhodujú o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv dochádza určením zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov k zmene záväzkového vzťahu, kreovaniu nových práv a povinností, preto takýto rozsudok je konštitutívne rozhodnutie s účinkami ex nunc. V čase zosplatenia úveru tak bol žalovaný povinný uhradiť mu sumu uvedenú vo výzve, ktorou došlo k zosplateniu pohľadávky a teda bol v omeškaní so sumou v nej uvedenu, nakoľko v tom čase nebolo

možné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov tak ako to uviedol okresný súd. Boli splnené všetky podmienky stanovené v § 53 ods. 9 a § 565 OZ a aj v prípade určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov má nárok na úhradu sumy, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým plnením a platbami vykonanými zo strany žalovaného vo výške 8.248,74 eur, teda má nárok minimálne na sumu 21.751,26 eur.

5. Za nesprávny označil záver okresného súdu, že úverová zmluva neobsahovala správny údaj celkovej čiastky, ktorú má žalovaný zaplatiť. Pre vyjadrenie celkovej čiastky zákon používa len všeobecný rámec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ďalší spôsob výpočtu neukladá. V zmluve bola presne vyčíslená celková suma úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť v správnej výške, spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a o celkovej výške nákladov, vedel koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. Zákon nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h/ Zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Okrem toho mu interný predpis neumožňoval dohodnúť so žalovaným mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, preto tieto boli zaokrúhlené smerom nahor, čo spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej.

6. V čase rozhodovania okresného súdu ako žalobca vystupoval subjekt XXX.X., a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890. Po vyhlásení napadnutého rozsudku a podaní odvolania pôvodný žalobca predložil odvolaciemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2022 z pôvodného žalobcu na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava. Odvolací súd v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 80 ods. 1 a 2 CSP uznesením č. k. 8CoCsp/2/2022-168 z 28. júna 2022 pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca XXX.X., a.s., so sídlom v Bratislave a na jeho miesto ako žalobca vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska č. 5, Bratislava. Vstupom tohto subjektu do konania tento subjekt prijal stav konania, ktorý existoval ku dňu jeho vstupu (§ 80 ods. 3 CSP).

7. Následne krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a po nariadení pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po výzve, aby sa strany sporu vyjadrili k možnému použitiu ust. § 11 ods. 2 veta prvá a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Okresný súd po ustálení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa zaoberal naplnením zákonných podmienok § 53 ods. 9 OZ, ktorý upravuje podmienky, po splnení ktorých môže veriteľ uplatniť svoje právo na predčasné splatenie úveru dohodnutého v splátkach. Okresný súd opomenul nemožnosť predčasnej splatnosti úveru pred dojednanou dobou konečnej splatnosti poslednej splátky podľa § 11 ods. 2 veta prvá Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd však právne posúdenie prejednávanej veci z hľadiska tohto zákonného ustanovenia v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za významné, preto vyzval sporové strany v zmysle § 382 CSP, aby sa k možnému použitiu tohto zákonného ustanovenia vyjadrili.

9. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

10. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Možnosť vyjadriť sa k právnomu posúdeniu veci na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení využil žalobca, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení z 26.09.2022 poukázal na skutočnosť, že existujúce záväzky spotrebiteľa overil dopytom do úverového registra, z ktorého zistil, že žalovaný mal úverové vzťahy, ktoré v tomto vyjadrení uviedol a počítal s takto zisteným úverovým zaťažením žalovaného pri poskytnutí úveru. Zastával názor, že postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu uvedené ustanovenie ukladá vziať do úvahy.

12. Krajský súd zdôrazňuje, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 365 ods. 3 CSP). To znamená, že odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Okresný súd predmetný spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nedostatku náležitostí úverovej zmluvy spočívajúcej v uvedení nesprávnej výšky celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a z dôvodu hrubého porušenia povinností žalobcu skúmať bonitu žalovaného ako dlžníka pri uzatváraní úverovej zmluvy. Žalobca sa v podanom odvolaní k (ne)správnosti záverov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu porušenia jeho povinností vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nevyjadroval, tento dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti napadnutého úveru nespochybňoval, iba v úvode odvolania uviedol: „Konajúci súd predmetným rozsudkom vyhlásil zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov z dôvodu nesprávnej CVN+u a skúmania bonity.“

13. Nové dôkazy môžu strany predkladať v odvolacom konaní ako tzv. „novoty“ iba za splnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z § 366 CSP. Odvolací súd na skutkové tvrdenia žalobcu o skúmaní bonity žalovaného a dôkazy žalobcu pripojené odpovedí na výzvu odvolacieho súdu o možnosti aplikácie ďalších právnych predpisov, nemohol prihliadať. Výzva odvolacieho súdu v zmysle § 382 CSP nie je skutočnosťou, ktorá by v zmysle § 366 CSP umožňovala žalovanému uviesť tieto novoty týkajúce sa skutkových tvrdení a ich preukázania v rámci prebiehajúceho odvolacieho konania.

14. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.09.2022, na ktoré sa právny zástupca žalobcu neustanovil a svoju neúčast' neospravedlnil. Na uvedenom pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. úverovej zmluvy 1544796849 (z č. I. 14 spisu) a zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2022 (č. I. 159-164 spisu).

15. Z úverovej zmluvy zistil, že túto uzatvoril subjekt L. X., a.s. ako veriteľ so žalovaným ako spoludlžníkom I/ a T. P. ako dlžníčkou. Na základe uvedenej zmluvy bol poskytnutý dlžníkom úver vo výške 30.000,- eur s počtom mesačných splátok 108, s termínom konečnej splatnosti 25.09.2024, s výškou mesačnej úhrady splátky 390,- eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/22 zistil, že túto uzatvorila XXX.X., a.s. (predtým L. X., a.s.) so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. s tým, že zmluva bola podpísaná zo strany XXX.X., a.s. dňa 11.04.2022 a zo strany EOS KSI Slovensko dňa 26.04.2022, t. j. týmto dňom došlo k jej uzatvoreniu. Na základe tejto zmluvy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom súdneho konania na súčasného žalobcu.

16. Keďže okresný súd ustálil, že pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy porušil pôvodný veriteľ povinnosť skúmať bonitu dlžníka - žalovaného a žalobca v rámci podaného odvolania tieto závery okresného súdu nespochybňoval, odvolací súd vychádzajúc z tohto skutkového zistenia na základe § 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch ustálil, že veriteľ nie je vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, to znamená, že nie je oprávnený domáhať sa postupom podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka predčasnej splatnosti poskytnutého úveru pred časom jeho konečnej splatnosti ak porušil povinnosť skúmať bonitu dlžníka pred uzavretím spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Keďže vzhľadom na uvedené nemohol právny predchodca žalobcu - veriteľ žiadať od žalovaného - spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nemohlo zo strany právneho predchodcu žalobcu ani dôjsť k účinnému a platnému mimoriadnemu zosplateniu tak ako to tvrdil v žalobe a z tohto dôvodu je bez významu aj posúdenie dôvodnosti námietky žalobcu o

nesprávnosti záverov okresného súdu, s ktorou splátkou mal, resp. nemal byť žalovaný v omeškaní a či boli alebo neboli naplnené zákonné podmienky mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru.

17. Konečná splatnosť poskytnutého úveru bola dohodnutá na deň 25.09.2024, teda pôvodný veriteľ sa nemohol domáhať splatnosti úveru pred týmto dátumom. Zároveň na základe zistení týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, to znamená, že pôvodný veriteľ nemohol platne postúpiť práva vyplývajúce z tohto úveru na tretí subjekt, v tomto prípade spoločnosť EOS KSI Slovensko. Mohol by tak urobiť iba v prípade, ak by došlo k platnému predčasnému zosplatneniu poskytnutého úveru alebo prípadne, ak by uplynul deň jeho konečnej splatnosti. Keďže vzhľadom na porušenie povinnosti zisťovať bonitu spotrebiteľa právny predchodca žalobcu nemal právo domáhať sa predčasného zosplatnenia poskytnutého úveru a neuplynul deň jeho konečnej splatnosti, nemohla byť predmetná pohľadávka ani postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok tak nemohla byť pohľadávka, ktorej zaplata sa domáhal pôvodný žalobca v prejednávanej veci, pretože jej postúpenie vylučuje zákon o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu nebol aktuálny žalobca nositeľom oprávnenia domáhať sa zaplata žalovanej sumy a nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné poukázať na to, že na uvedené skutočnosti prihliada súd aj bez návrhu (ex officio), a to najmä z dôvodu, že ide o spotrebiteľský spor. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky na tretiu osobu, nakoľko Zákon o spotrebiteľských úveroch je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Odvolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak neboli splnené podmienky § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané a išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ. Odvolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom, pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadať súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. V rozpore s týmto záverom odvolacieho súdu nie je ani skutočnosť, že pred meritórnym rozhodnutím uznesením pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia predmetnej pohľadávky uvedenou zmluvou o postúpení. Súd vyhovie návrhu žalobcu, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli práva alebo povinnosti, o ktorých sa koná prevedené, alebo na koho prešli (§ 80 ods. 1 CSP), ak má preukázané, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností na iného, že táto skutočnosť sa týka práv alebo povinností, o ktoré v konaní ide, a že táto právna skutočnosť nastala po začatí konania. Otázkou, či tvrdené právo (povinnosť), ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného alebo skutočne bolo prevedené sa súd nezaobera, lebo sa týka už posúdenia veci samej, ku ktorému sa vyjadruje len v rozhodnutí o veci samej. Ten, kto návrh podáva, je povinný tvrdiť rozhodné okolnosti a nesie nepriaznivé následky vyplývajúce z toho, že nebudú v konaní zistené (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 113/2006, uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/102/2020).

18. Odvolací súd vychádzajúc z týchto skutočností rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny potvrdil. Výrok, ktorým bolo žalobe vyhovené a výrok o čiastočnom zastavení konania neboli napadnuté odvolaním, preto sa ich preskúmaním nezaoberal.

19. Odvolací súd ako závislý výrok preskúmaval aj výrok o trovách konania a tento ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolaniu žalobcu vyhovené nebolo, v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)